

Publicerad 2007-04-30 17:02 av enlitenenstor

jag slog iallafall tillbaka till slut

jag kunde öppnat dörren och gått, n ä r - s o m - h e l s t

det var längesen nu

en hel livstid

sen han halkade in i mitt liv

på mc donalds personalfest

det här är nog det ärligaste jag skrivit

när jag säger att jag aldrig tyckte om honom

jag behövde någon som behövde mig

men jag älskade honom aldrig

jag kunde öppnat dörren och gått

n ä r - s o m - h e l s t

han älskade inte mig heller

han behövde nån att klänga på

någon att offra

så han själv skulle klara sig

han drunknade nästan

i idén om sig själv

jag var starkare än han

det var därför han valde mig

om han kunde tämja mig

om jag kunde behöva honom

då måste han väl ändå vara starkare än jag

men sanningen är att det alltid var mitt val

jag kunde öppnat dörren och gått

n ä r - s o m - h e l s t

det tog nästan två år för mig att upptäcka

att anledningen till att jag inte kunde andas

var att jag hade en psykopat på halsen

jag var på väg att drunkna

jag hade sjunkit omärkligt tyst och långsamt
jag hade kämpat så hårt för att förändra mig själv
för att passa in i idén om något som han ville ha
jag fanns inte kvar

jag vägde min kropp
och jag vägde min själ
nästan obefintligt
som en bomullstuss

nu åtta månader senare
har jag halva själen tillbaka
och hela kroppen
min vilja väger tungt och jag är fri

i den andra halvan ekar det fortfarande av honom

Jag förtjänar ingenting
Alla hatar mig
Jag ser ut som fan

jag kunde öppnat dörren och gått
n ä r - s o m - h e l s t

men jag insåg inte det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enlitenenstor med Poeter.se id #14593 innehar upphovsrätten